

Lindholt (FP):

Ja, jeg regnede jo med, at der hvert år var omtrent det samme antal elever, som blev dimitteret, og så gik der over 3 år, men jeg kan jo ikke gøre for, at finansministeriet ikke har lavet det sådan, at man kan se, hvor mange der er på skolen. Men også det vil jeg i øvrigt gerne have at vi undersøger i udvalget.

Med hensyn til hr. Poul Dams bemærkninger om, at det er jo godt, man har forvaltningshøjskolen, således at man kan udjævne den forskel, der er i kvalifikationer, i evner og anlæg osv. ved hjælp af skolen, vil jeg da lige gøre opmærksom på, at det vil tage 1.250 år, inden man er færdig med den udjævning, og hvis jeg ellers har regnet rigtigt, vil det koste 210 mia kr., hvis man skulle gennemføre det i den fulde konsekvens.

Poul Dam (SF):

Jeg konstaterer med interesse, at hr. Lindholt stiller sig op her som ordfører uden at have så meget som kastet et blik i forvaltningshøjskolens årsberetninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fornyelse af et statspræmieobligationslån.

(Lovforslag nr. 32. Fremsat 16/10 74).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Jeg kan sige, at mit parti synes, det er helt all right, og kan fuldt og helt give tilslutning til, at man vedtager et lovforslag om at gennemføre en forlængelse af det eksisterende præmieobligationslån. Vi synes, det er en all right vej. Det spørgsmål var måske værd at overveje, om man i virkeligheden ikke skulle lade det gå op på 200 mill. kr., således at der kunne udstedes nye serier, hvis der var behov for det. Sagen er jo, at disse obligationer står langt over pari, og det vil sige, at der er stor efterspørgsel efter dem, og når der er så stor efterspørgsel efter obligationer, som kun giver 7 pct. i årlig rente, så er det en fordelagtig ting for staten. Det var, som jeg siger, måske værd at overveje, om man ikke skulle gå den vej.

Så vil jeg endelig gerne ud over altså at give tilslutning rejse et spørgsmål mere. Det er spørgsmålet om at annoncere præmieobligationernes trækninger. Det er jo således, at annonceringen af disse præmieobligationstrækninger foregår sådan, at de store præmier offentliggøres ved annoncering i dagspressen, men alle andre præmier annonceres i en trækingsliste, som folk skal købe og betale for. Jeg må ærligt sige, at jeg synes, det er en dårlig service over for de kunder, som låner staten penge til en i dag så umanerlig lav rente som 7 pct., at man siger til dem: men så skal I selv gå hen og købe en liste for at se efter, om I overhovedet har vundet. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke han kunne tænke sig, at der fra nu af gennemførtes en ordning, således at trækingslister blev offentliggjort i den almindelige offentlige presse. Dermed var der også en naturlig støtte til pressen og opfyldt et rimeligt krav til det offentlige om at orientere dem, som har været så venlige at købe vore obligationer til en så lav rente.

Jeg ville meget gerne, at vi kunne få en sådan ordning igennem. Jeg mener af mange grunde, det var tiltrængt, først og fremmest af rimelighedsgrunde over for dem, der køber